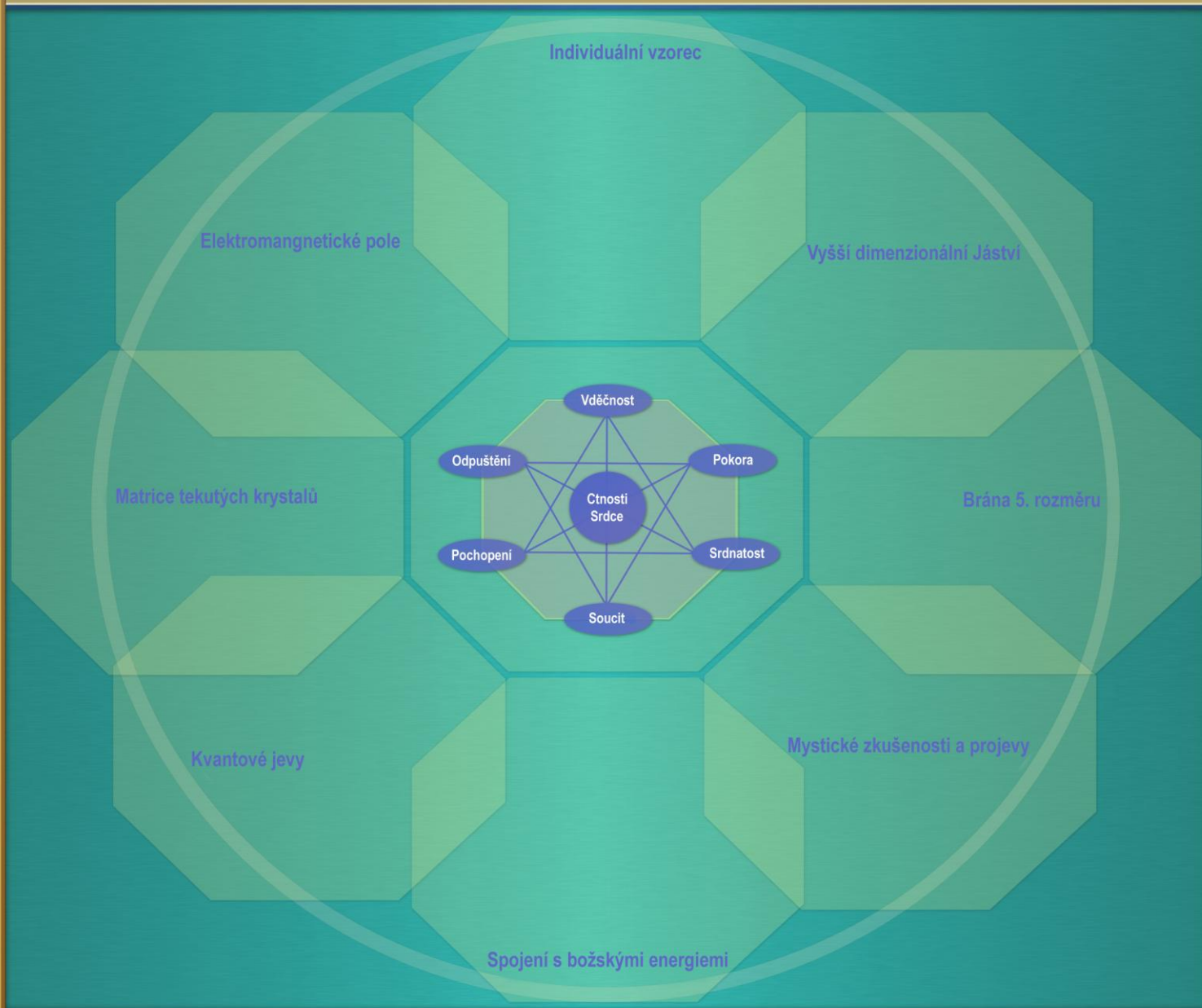

The Art of the Genuine: A Spiritual Imperative

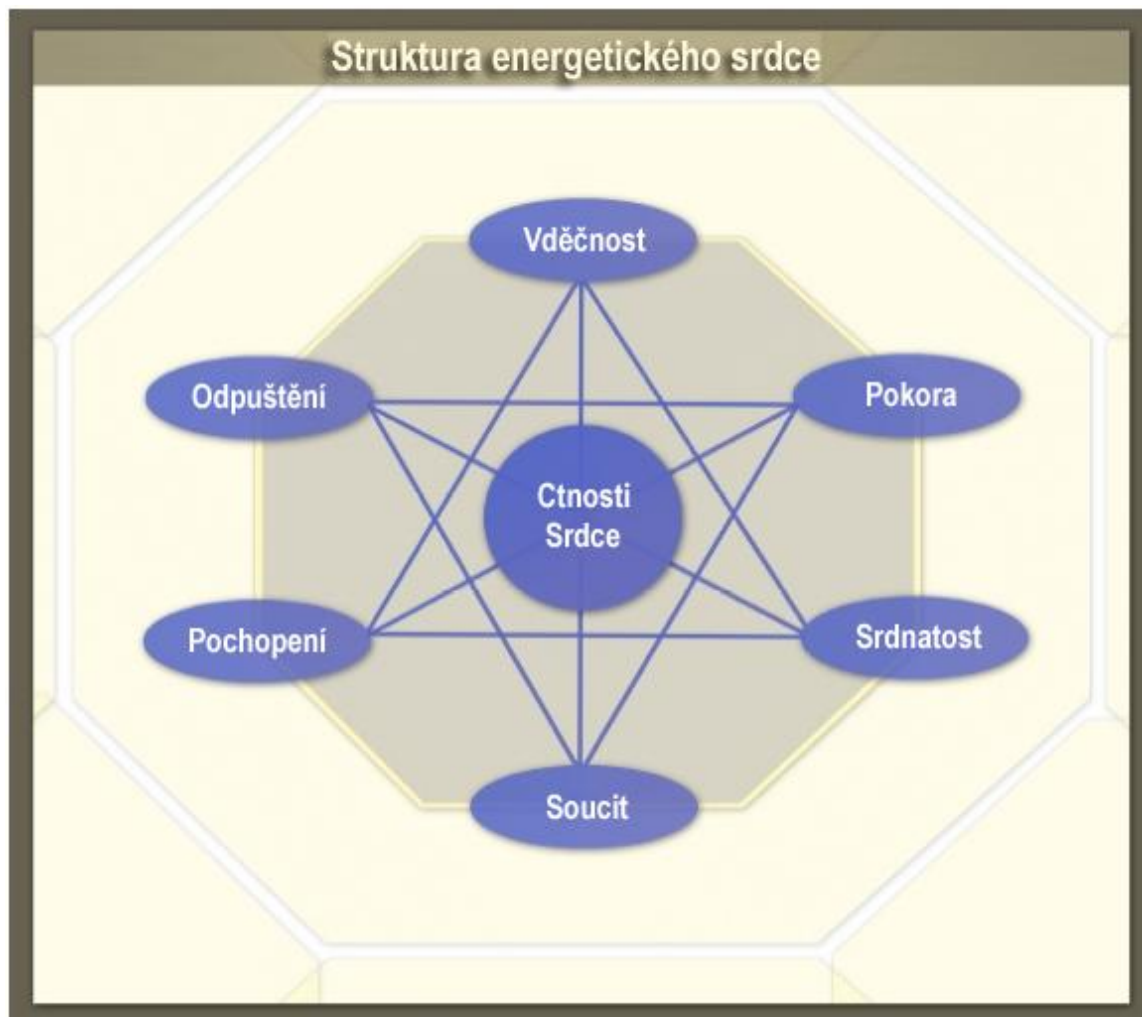

Umění ryzosti - duchovní nutnost

napsal James, říjen 2005

• Úvod

Energetické srdce¹⁾ je zdrojem ctností, které známe pod názvy, jako je soucit a pochopení. To jsou vnější názvy pro mocné vibrace srdce, jež určují individuální esenci. Ctnosti srdce jsou energetickými zdroji jak pro vnímání, tak pro vyjádření nesmrtelné duše, která odívá lidskou osobnost ve světě forem.

„Jáství“ je obsaženo v energetickém srdci, odkud se šíří ven ze své platformy srdečních ctností do všech dimenzí – jak materiálních, tak ne-fyzických. Ctnosti srdce sestávají z vděčnosti, pokory, srdnatosti, soucitu, pochopení a odpuštění. Existuje mnoho dalších odvozenin, ale tyto výše jmenované jsou základními ctnostmi či vibracemi produkujícími platformu struktury energetického srdce, ze které se duše či „jáství“ projevuje.

Jsou-li tyto ctnosti vyjadřovány a přijímány opravdově – bez hustoty ega a mysli – jejich účinek je mnohonásobný a trvale udržitelný dalšími živými formami (lidskými i jinými).

Světlo je obvykle nesourodé (nekoherentní), protože je více-směrné a světelné vlny nejsou ve stejné fázi, takže neexistuje struktura, která by energii znásobila. Například laser vytváří intenzivní světlo, protože sestává z koherentních světelných vln, které jsou spojeny, co se týká směru a fáze, takže se mohou navzájem podporovat a zesilovat. Díky tomu můžou lasery konat funkce, které světlo obvykle konat nemůže.

Podobně je tomu s ctnostmi srdce. Jsou-li sourodé v rámci jedince, nebo skupiny jedinců, můžou způsobit výsledky, které jsou neobvyklé a zřetelně nadpřirozené. To vyžaduje, aby tiché implicitní úrovně (vnitřní zdroj) srdečních ctností byly v souladu s jejich explicitním vyjádřením (činy, chování). V souladu v tomto případě znamená spojeny originálností a ryzostí.

Takže jak přivedeš tyto emoční vibrace do souladu? V Řádu učitelů Lyricus²⁾ je toto známo jako **umění ryzosti**.

● **Struktura poznání ego-mysl**

Ego-mysl je vychována naším sociálním řádem, aby vytvářela systém hodnot, který je v souladu s konvencemi společnosti či její podskupiny. Takže naše poznání, morálka, hodnoty, postoje a chování jsou ve velké míře řízeny platným sociálním řádem tří-dimenzionálního světa.

„Jáství“ či duše není obsažena uvnitř tří-dimenzionálního světa; proto nemůže být opravdu zakoušena tří-dimenzionálním pátráním či jemnou logikou mysli. To je základní omyl náboženství, filozofie i psychologie: neomezené „jáství“ nemůže být odhaleno myslí, která je vychována a podmíněna tří-dimenzionálním světem.

Mystika předpokládá, že existuje mystérium, jež je ukryto v životě a jež vyvrací vládnoucí ego-mysl, která stále hledá vysvětlení a racionálnost pro toto nevysvětlitelné mystérium. Hledáním vysvětlení jsou živeny a udržovány věda, náboženství, psychologie a filozofie. Mnozí věří, že tyto vědní obory dovedou naše hledání k transcendentnímu vědomí. Je to však tak trochu jako zkoumání oceánských hlubin z letadla.

Systém poznání založený na ego-mysli pozoruje vlnění duše, ale opravdový zdroj tohoto vlnění se nikomu neodhaluje – jeho struktura coby superstruktura všech hmotných i nehmotných věcí zůstává utajena. To zanechává ego-mysl frustrovanou a nedůvěřivou. Přinejmenším u těch jedinců, kteří si tuto skutečnost uvědomují. Ego-mysl hledá v první řadě vyjádření inteligence; zatímco duše je inteligentní sama o sobě, protože věrně přijímá a vysílá ctnosti srdce.

Ego-mysl hledá placené aktivity nebo odměny za důsledky; zatímco duše hledá podporu pro vývoj ctností srdce v hustotě světů forem. V jistém smyslu je tedy „jáství“ chyceno mezi dvěma světy, které spolu sdílejí jeden společný prvek: **účel**. Všichni si uvědomujeme – v okamžicích lucidního snění – že existuje hlubší smysl našeho života, přesněji řečeno **našich životů**. Fragmentovaný svět forem okouzluje naše smysly, ale neposkytuje naplnění naší vrozené touze po účelu.

Proto je ego-mysl těch, kteří čekají na odhalení svého účelu, frustrována. Umění ryzosti je cvičením souladu mezi hlubšími rovinami probuzení ctností srdce v každém z nás, a jejich pravdivému vyjádření ve světě forem. Ti jedinci, kteří jsou probuzeni ve vnitřních frekvencích energetického srdce a praktikují – dle svých momentálních schopností – vyjádření těchto frekvencí ve svém chování a činech, praktikují svůj nejvyšší účel.

Dovolte mi zdůraznit: oni **praktikují** svůj nejvyšší účel. Oni ho nehledají. Nezajímají se o to, co tím účelem je. Nejsou frustrováni záhadou svého zdánlivého nepochopitelného účelu. Prostě ho praktikují. Žijí ho jako integrální součást svého životního projevu a hledají způsoby, jak zvýšit stupeň souladu mezi tím, co chápou jako ctnosti srdce a tím, jak tyto ctnosti vyjádřit s ryzostí.

Struktura ego-mysl je mnohem snáze připojitelná k energetickému srdci tehdy, když chápe, že jejím skutečným účelem je být naplněna a nikoliv být abstraktní, mystickou, neviditelnou přirozeností ducha. Toto spojení zesiluje schopnost jedince ovládnout **ryzí** vyjádření svých ctností srdce prostřednictvím chování a skutků.

Duchovní nauky země jsou přečpané výtkami, pravidly, příkázáními, zákony, formálními procedurami a esoterickými praktikami, kterým se umění ryzosti může zdát příliš jednoduché a proto neúčinné. Ale je to právě jednoduchý čin ctnosti, který je nositelem energie pravdy, transformace a pozvednutí – nejen pro jedince, který ho uskutečňuje, nýbrž pro celé lidstvo ve všech jeho dimenzionálních vyjádřeních.

Každý jedinec je aktivním účastníkem v realitních strukturách, které pozoruje a zakouší ve světech forem. Tato účast se odehrává převážně prostřednictvím energetických center lidského nástroje³⁾ a jejich průniku s tří-dimenzionálním světem. Tyto energie, nehledě na to, jak jemné mohou být, dynamicky tvarují tvou skutečnost a naplňují ji známkami vnímavosti, které určují tvou cestu vzestupu od šlechetné nevinnosti k vědomému spolu-tvůrčování nových skutečností.

Nestačí mít abstraktní představu o ctnostech srdce. Například poznání, že je nutné vyjadřovat vděčnost za dary, které ti život přináší, je jedna věc; samotné vyjadřování této vděčnosti je druhá věc. Avšak pochopení jak a kdy tuto vděčnost vyjadřovat s ryzostí vycházející z frekvencí energetického srdce, vyžaduje speciální uvědomění – naladění na jemné frekvence srdce a oddanost následovat věrně tato jemná gesta ctností.

Mnozí věří, že jejich životy by měly oplývat větší prosperitou a hojností. Že život by měl reagovat na jejich potřeby. Že by lehkost měla být oděvem jejich životní síly. Jsou zde však energetické hustoty, které jsou ukládány na zemi nespočetnými generacemi lidstva. Tyto hustoty vyžadují transformaci pro celou planetu, aby se jádro planetárních frekvencí posunulo do vyššího dimenzionálního stavu. Všichni, kdo jsme vtěleni na zemi, jsme součástí tohoto procesu transformace. Je přirozeným stavem vědomí toužit po posunu za hranice nižších hustot, které brání ctnostem srdce svobodnému a přirozenému vyjádření. Dokonce i tehdy, když tento proces může přesáhnout stovky či dokonce tisíce vtělení v lidském nástroji.

Je to právě tento vzájemný proces transformace, který způsobuje, že lidstvo a planeta jsou spolu-tvůrci. Je-li toto správně pochopeno v mysli a srdci jednotlivce, stává se praktikování umění ryzosti duchovní nutností.

● **Praktikování umění ryzosti**

Umění ryzosti je velmi jemnou záležitostí. Existují energetická pole soucitu, pochopení, vděčnosti, srdnatosti, odpuštění a pokory, která obklopují lidský nástroj – každý lidský nástroj – jako zámotek obklopuje budoucího motýla. Tato pole jsou energetickými ekvivalenty otisku Prvotního Zdroje⁴⁾ na individuální duši. V našem světě forem existují jako koherentní oscilace v širším propojeném energetickém poli multivesmíru, kterému učitelé Lyricusu říkají **Doména Jednoty**. Společně jsou tato pole často nazývána jako boží láska – energetická „krev“, která cirkuluje celým multivesmírem a vyživuje všechny živé formy – dočasné i nesmrtelné.

Jedinec velmi efektivně přistupuje k těmto polím inteligence (ctností srdce) prostřednictvím aktivace pocitu **ryzosti**. Nejedná se o záležitost bádání mysli či intelektu. Co se týká ctností a souvisejících názorů, následuje mysl řídící impulzy srdce. Praktikování umění ryzosti magneticky přitahuje tato pole inteligence do tvého vědomí a poté je nejlepším možným způsobem vyjadřuje skrze tvé činy a chování vůči všem životním formám, jež ti každým okamžikem času a každým centimetrem prostoru přicházejí do cesty.

To je praktikování umění ryzosti. Je-li konáno, tvé pocity budou více inspirovány božskostí, více energeticky magnetické, více osvobozující pro všechny. Základem pravdivého chování je – navzdory výchově společností – nezapomenout na své spojení s božstvím a na svou schopnost spolu-tvůrcovství s Prvotním Zdrojem. Jestliže zapomeneš, pak je základním aktem vzpomenout si a obnovit toto spojení. To je činěno ctnostmi srdce.

Jak vidíš, jsou dvě základní součásti: spojení s polem inteligence, jež tě obklopuje; vyjádření těchto emocí a názorů ve svém chování a činech. Mnozí lidé vyjadřují své emoce bez spojení s polem inteligence, jež je obklopuje – bez „vykoupání se“ v božské lásce, jež je obklopuje po všechny časy a za všech okolností.

Abys mohl praktikovat umění ryzosti, tvé pocity musí pramenit z energetické „studny“, která ti poskytuje napojení na Prvotní Zdroj a potenciál ke spolu-tvůrcovskému vyjádření. Toto spojení existuje tak dlouho, jak dlouho existuješ ty sám. Není nově vytvořené. Spíše je nově zapomenuto. Můžeš si vizualizovat diagram na straně 2 a sebe umístit do jeho centra, s představou, že přitahuješ ctnosti srdce do svého vědomí a zesiluješ spojení mezi sebou a Prvotním Zdrojem. Čistiš cesty, abys mohl lépe obdržet pocity ryzosti těchto ctností do svého vědomí jako nové vzory inteligence a nové způsoby chování.

Tuto vizualizaci můžeš praktikovat kdekoliv a kdykoliv, vždy ti pomůže uvědomit si celistvost těchto spojení. Naše spojení s Prvotním Zdrojem není založeno pouze na soucitu či odpuštění, je založeno na šesti ctnostech. I když jsou jejich názvy či jména pouhými obaly jejich pravé podstaty (z hlediska energetického), přibližují způsob, jakým je každý z nás obklopen duchem Prvotního Zdroje. Součástí tohoto cvičení je

vnímat, jak se pochopení těchto názvů či termínů rozvíjí a posunuje, ruku v ruce s tím, jak cvičíš a rozvíjíš svou představivost.

Existuje vzájemná výměna inteligence, která se odehrává během tohoto cvičení a jež tě časem – až se stane více jednotnou – povede. Prohloubí a rozšíří tvé pochopení těchto ctností a způsobů, jak mohou být vyjádřeny novými cestami – cestami, které sis pravděpodobně nedokázal nikdy ani představit.

Buď trpělivý s tímto cvičením.

Umění ryzosti je nazýváno **uměním** z jistého důvodu. Nejde o racionální záležitost, jakou je třeba matematika, kde symetrické energie vstupují a vystupují. Otvíráš své vědomí poli inteligence, které tě obklopuje po všechny časy. Přitahuješ tuto inteligenci do svého tří-dimenzionálního života, jako sílu spolu-tvoření. Tato síla spolu-tvoření je velmi mocná, potentní, dynamická a zázračně inteligentní. Pozoruje tvé počínání, než se nabídne ke spojení.

Spojení tvého vědomí s Doménou Jednoty je ve světě forem nazýváno mnoha jmény. Nezávisle na jménu urychluje praktikování umění ryzosti toto spojení. Je to cvičení pro ty, kdož si přejí cvičit svou božskou paměť a rozšířit přátelství s dalšími bytostmi a s Prvotním Zdrojem. Tímto rozšířením jsou do pole vědomí, které tě obklopuje, magneticky přitahována nová záření, přicházející na planetu až do mikrokosmu **tvého** života. Můžeš si hrát s těmito novými energiemi jako s novými prvky v procesu spolu-tvoření, jako umělec, který dostal na paletu nové barvy.

Šest ctností srdce bylo dáno každému z nás naším Stvořitelem. Můžeme je tedy obratem vyjádřit – tak věrně, jak dokážeme – vůči dalším spolu-bytostem. To je smysl našich přátelských vztahů, vyjádřeno nejjednodušeji, jak to slova umožňují. Budeme-li klást pozornost na tyto ctnosti, začínáme se cvičit v jejich vyjadřování; už jen tím, že o nich přemýšlíme. Představíme-li si je v jejich plnosti – v jejich energetické struktuře – praktikujeme je na nové, mocnější úrovni. Praktikování se netýká jen vyjádření; jde také o kontemplaci a studium.

Můžeš se divit, proč mezi šesti ctnostmi není **Láska**. Zrovna jako se sluneční světlo při průchodu hranolem rozkládá na mnohabarevné spektrum, stejně tak láska se při průchodu Doménou Jednoty rozkládá na ctnosti srdce. Láska je nejhlubší strukturou multivesmíru. Prochází všemi dimenzemi existence a všemi poli vědomí až konečně nalézá otisk Prvotního Zdroje zkrystalizovaný do formy života. Je-li forma života vnímající, složená z inteligence mysli i srdce, láska promění sama sebe na ctnosti srdce a vstoupí do vědomí individualizované entity, rozněcující její spojení s Prvotním Zdrojem až do té míry, kdy se entita – zasunutá do lidského nástroje – opětovně probudí a stane se čistým okem duše.

Šest ctností srdce smíchaných dohromady vytváří svazek s láskou, která slučuje všechny vnímající život v Doméně Jednoty. Ačkoliv ctnosti jsou stíny lásky a jsou relativně slabší, spojují dobře život v nižších dimenzích. Když do tvého života přicházejí protivníci, žalobci, pokušitelé či těžkosti, mohou pohltit tvou pozornost, nasměrovat ji do podmínění sociálním řádem, pryč od pocitů ryzosti ctností srdce. To se děje všem lidem různou měrou.

Praktikování umění ryzosti ti umožní znovu obnovit tvou emoční stabilitu se silou, která tě možná překvapí. Ctnosti srdce jsou magneticky velmi silné, protože jsou strukturou božské lásky – nejmocnější síly multivesmíru. Praktikuješ-li tyto ctnosti, povedou tě směrem od podmínění společenským řádem ke spolu-tvůrcovství, namísto spolu-reakce.

Velká většina lidí je podmíněna sociálním řádem a podrobuje se pravidlům spolu-reakce. Emoce vybuchují a chladnou, zaplňují mysl strachem, vládnou tělu a všeobecně všem znesnadňují život. Nakonec je úplně ztracen nebo podstatně zmenšen stav mistrovství, který jedinec dosahuje spolu-tvůrcovstvím s Prvotním Zdrojem. Ve stavu spolu-tvůrcovství, ať je skutečný nebo pouze v představě, je srdce oživeno a projevuje své umění přátelství. Intuitivně zná cestu, jak se vyhnout spolu-reakci.

Odolával jsem pokušení definovat těch šest ctností srdce detailně, ale poskytnu vám určitý počáteční vhled pro jejich definici, takže je budete moci rozvést v souladu se svými vlastními zkušenostmi a vhledy.

Vděčnost. Na jemných úrovních je tato ctnost zaměřena na určité uvědomění, kterým Prvotní Zdroj obklopuje všechny spolu-bytosti a vytváří tak pole vědomí, které nás sjednocuje. Jsme-li takto sjednoceni, pracujeme jako kolektivní vědomí z hlubší roviny, ve které sdílíme společný smysl bytí, který je bohatší, vitálnější, záhadnější, dynamičtější a nejistější. Toto uvědomění, či jen víra, posunuje naši pozornost od malých záležitostí našich osobních životů k vizím účelu druhu jako celku.

Na praktické úrovni vyjadřuje vděčnost sama sebe skrze malá gesta, která podporují přátelské spojení a oddanost. Hlubší úrovně vděčnosti umožňují vyjádření ryzosti na relativně povrchní úrovni, protože pramení z frekvencí duše namísto z motivů ega a mysli.

Pokora. Duše vyjadřuje frekvenci lásky odvozenou z Prvotního Zdroje. Je to její nejdůležitější účel, pro který se vtělila do lidského nástroje. Necháává kolovat tuto jemnou ušlechtilou frekvenci lásky do lidského nástroje. Nepřekvapí, že nalézá mnohem ochotnějším spolupracovníkem více srdce, než mysl. Pokora smísí srdce, mysl a duši do elegance Prvotního Zdroje, protože jejich existence je udržována distribucí božské lásky z Prvotního Zdroje, tak jako strom je vyživován slunečním svitem.

V náboženských, psychologických a filosofických spisech na naší planetě se uvažuje o mysli jako o velmi vlivném faktoru. ***Myslí-li člověk, je zde mysl.*** Na jemnější úrovni se mnozí lidé domnívají, že to, co si myslí, vytváří jejich pocity, které se následně mění na jejich vibrační spektrum a toto vibrační spektrum přitahuje do jejich života určitou zkušenost. Takže budeme-li aplikovat tuto logiku, cesta, jak přitáhnout dobré věci do svého života, je myslet správně, jinak způsobíme zlo nebo těžkosti.

Pokora chápe, že bytost, kterou jsi – ve své plné identitě – není zkonstruována jako řetězec reakcí vycházející z mysli. Bytost je chápána jako přítomnost lásky vtělené do lidské formy. Tato láska vyjadřuje sama sebe ctnostmi srdce, ryzím intelektem kontemplující mysli a spolu-tvůrčí snahou srdce, mysli a duše. Pokora je

vyjádřením jisté frekvence lásky s vědomím, že je odvozena z něčeho, co již existuje ve vyšší dimenzi, ve které láska není pocitem či emoční přítěží. Je osvobozující silou, která koná v souladu s archetypem Prvotního Zdroje: Vše je jedním. Vše si je rovno. Vše je božské. Vše je nesmrtelné.

Srdnatost. Většinou se tento pojem používá v kontextu válek či bojů (udatnost). Jako element lásky je spojen s aktem sdělování pravdy mocným, zvláště v případech, kdy se děje křivda. V dnešním sociálním řádu je běžné předstírat nezájem ke křivdám našeho světa. Ponoření do svého individuálního světa je klíčovou hrozbou, která podkopává vyjádření srdnatosti. Druhou hrozbou je strach z následků.

Jedinci, kteří mají strach z následků upozornění na křivdu, se mívají se spolu-tvůrčí silou Prvotního Zdroje. Pracuješ-li jako spolu-tvůrce, jsi vždy bdělý k trvalým či náhlým křivdám a když se objeví na tvé životní stezce, musí být odhaleny a zpracovány. Srdnatost je aspektem tvé lásky, která ochrání svou přítomností křivdu, jak je měřena sociálním řádem. Nebráníš-li svou srdnatost – nebo ti, kteří ji nebrání – se od ní oddělují a ztrácejí možnost být spolu-tvůrčí silou ve světě forem.

To nutně neznamená, že se musíš stát aktivistou či advokátem všech společenských záležitostí. Jednoduše to znamená, že sám sebe musíš ochránit před křivdou. Určitou měrou tuto ochranu potřebují také děti.

Když mi bylo sedm let, živě si to pamatuji dodnes, šli jsme s mým otcem do obchodu nakoupit a na parkovišti před obchodem jsme si všimli, že nějaká matka bije svoje dítě na zadním sedadle svého vozu. Byla rušná sobota a na parkovišti bylo mnoho lidí. Byl to však jen můj otec, kdo přišel k té ženě a požádal ji, aby přestala. Jeho hlas byl rázný a přesvědčivý a žena okamžitě přestala.

To byl čin srdnatosti, protože s ním nebylo spojeno žádné odsuzování; byla to prostě křivda, která potřebovala okamžité přerušení. Soucit pro matku i dítě přišel skrze mého otce a já věřím, že ta matka o tom ví. To je příklad toho, jak ctnosti srdce jsou zřídka od sebe odděleny. Většinou pracují společně, jako soubor, který sám sebe splétá do síly a moci v dané situaci.

Soucit. Mnoho učitelů hovořilo výmluvně o soucitu, jako o hlubokém uvědomění vyvolaném utrpením druhých a spojeném s touhou odstranit toto utrpení. V kontextu nové inteligence, která se usazuje na naší planetě, je soucit aktivní touhou pomáhat druhým spojit se s novými poli inteligence, které se nyní manifestují ve tří-dimenzionálním světě. Je provázen uvědoměním si, že tato touha a schopnost připojení je pokřivena společenským podmíněním jedinců; neodráží přesně jejich inteligenci, duchovní sklony nebo účel.

Planeta, na které žijeme, je inteligentní sama od sebe. Je podstaty fyzické i energetické – zrovna jako my. Má energetické struktury velmi vysokých frekvencí. Posunuje se ze třetí dimenze do vyšší čtvrté. Plánovala to dokonce už dávno předtím, než bylo na planetě zaseto lidstvo. Je to součástí evolučního cyklu planetárních systémů, že v okamžiku přechodu z jedné dimenze do vyšší, dochází k transformaci nashromážděných hustot.

Proto je soucit rozšířen kromě bytostí také na planetu samotnou a to s uvědoměním, že jsme si vzájemně částmi svých osudů, i kdyby tomu tak mělo být jen na jeden život. Planeta a životní tance jedinců ve vzestupných proudech Prvotního Zdroje spolupracují na regeneraci a obnově. Všichni jsme součástí záhadných předeher a energetických transcendencí, které se odehrávají mezi zemí a vesmírem. Jak země transformuje nashromážděné hustoty, každý z nás je vyzván k transformaci těch svých vlastních; jinak hrozí pohlcení vlastními strachy a emočními zmatky.

Máme to privilegium, být součástí události vesmírné důležitosti – vzestupující planetární struktury vyživujícího ducha země. Na zemi je nyní přítomno neuvěřitelné množství rozličných kosmických bytostí oděných do lidských nástrojů, pocházejících z velmi různorodých oblastí vesmíru. Jsme zde, abychom byli svědky a podpořili tuto transcendenci země za hranice tří-dimenzionální inteligence a jejich schopností. Jsme zde proto, abychom urychlili svůj duchovní růst a to s intenzitou zřídka umožněnou kdekoli ve vesmíru. To je dar země všem, kteří jsou nyní zde přítomni. To je motiv pro náš soucit.

Pochopení. Svět forem, stejně jako světy bez formy, jsou složeny z energetických struktur i pod hranicí svých nejhustších projevů. To ve skutečnosti znamená, že všechno v multivesmíru je energií s nevyčísitelně dlouhou délkou života. Tato energie je transformační; což znamená, že se může proměnit na jiné stavy bytí, nebo, jako v případě lidí, stavy vědomí. Lidská energetická struktura je často popisována jako systém čaker nebo jako elektromagnetické tělo. Je to však mnohem víc, než jen toto. Energetická struktura je formou světla, které je zase strukturou božské lásky.

Ve skutečnosti tedy jsme ve svém jádru složeni z lásky a tato frekvence lásky je podstatou našeho nesmrtelného vědomí, duše. Všechny nižší hustoty jsou pouhými stíny tohoto světla, které pracují v čase a prostoru a poskytují hustotní pochvu a oddělení od těchto frekvencí lásky. Světy času a prostoru mění či ředí toto spojení, které cítíme se svou strukturou energetického jádra, ze kterého jsme všichni složeni.

Tak vzniká paradox lidské bytosti: naší nevnitřnější strukturou je božská láska a smyslem naší vnější struktury je vytvářet zkušenosti pro tuto vnitřní strukturu. Jenže jsme se nechali strhnout vnějším vozítkem až do té míry, že se s ním identifikujeme více než s obyvatelem uvnitř – naším pravým jástvím.

Všichni cítíme tuto ztrátu spojení s naším skutečným jástvím a mylnou identifikaci s vozítkem (lidským nástrojem); rozdíl mezi jedinci je pravděpodobně jen ve stupni tohoto pocitu. Pochopení je aspektem inteligence srdce, který chápe tuto ztrátu spojení s frekvencemi lásky jako nutný prvek s širšími souvislostmi, jež se na planetě odehrávají. Jinými slovy – není to lidstvo, které padlo z božství nebo se nenapravitelně přiklonilo k hříchu. Jednoduše jsme přijali dominující podobu reality, která je, jakou je, nikoliv náhodou, ale protože je výtvořem Prvotního Zdroje.

V Lyricusu je dobře známá fráze, která po přeložení znamená zhruba toto: „Elegance času je tím, co odhaluje struktury prostoru, které zapečetují lásku samu před sebou.“ Struktury prostoru v tomto případě poukazují na lidský nástroj. Jen čas může strhnout ztuhlé bariéry nebo jemné membrány, které znesnadňují nebo znemožňují frekvencím lásky projevit svou moudrost v chování jedince.

Jestliže přiřadíme proměnné času patřičnou důležitost, můžeme říci, že jsme všichni na cestě k této realizaci. Je jen záležitostí času, kdy ji dosáhneme. Čas je tedy proměnná, která nás rozděluje. V jistém smyslu jsme jeden od druhého posunuti v čase. Jedinci nemůžou být v naprosto stejném čase (fázi) vůči svému odhalení frekvencí lásky ve světě forem.

Tento vhled ti pomůže pochopit vztah mezi jednotou a realitou, pomůže ti získat schopnost urychlovat svůj čas a čas těch, se kterými jsi ve spojení. To je skutečný smysl cestování v čase a jeho definice.

Odpuštění. Odpuštění vychází z představ, které si o něm všichni vytváříme, jak nejlépe umíme, v závislosti na našich životních zkušenostech a stupni, jakou měrou naplňujeme svůj lidský nástroj frekvencemi lásky. Vychází-li jednání jedince ze srdečných ctností a bohatých vzorů jeho autentických frekvencí, je odpuštění přirozeným stavem přijetí.

Když do našeho života přichází zkušenost křivdy – není podstatné, jak důležitě se jeví, nebo zda vnímáme sebe jako její příčinu – můžeme reagovat ostrými emocemi oběti nebo zlosti. Avšak tato emoční změň a chaos může být rychle proměněna prostřednictvím řetězce: pochopení → soucit → odpuštění → vděčnost. To je **rovnice**, která transformuje temné víření emocí oběti nebo modelu spolu-reakce na jasné světlo, ponechávající za sebou pouze nejčistší frekvence lásky zbavené veškerého podmínění.

Odpuštění je skutečně vnějším vyjádřením pochopení a soucitu bez zatěžujících pocitů duality (tj. dobra a zla), které jsou typicky přítomny při odsuzování. Jde o neutrální vyjádření s jediným úmyslem - uvolnit sama sebe ze sevření času, které je podobné energetickému pohyblivému písku a které tě energeticky zaplétá do emočního stavu závislém na čase.

● Duchovní nutnost

Je důležité obnovovat svůj emoční stav pravidelně během našich všedních dní. Umění ryzosti je vynikající metodou, která to umožňuje. Nevyžaduje praktikování plné vizualizace. Pracuješ-li ve světě svých pocitů s rozšířeným pochopením toho, jak mohou být jednotlivé ctnosti srdce kombinovány nebo řazeny do posloupností za účelem určitých životních zkušeností, bude ti tento zásadní posun ve tvém chování velmi dobře sloužit.

Proč je praktikování umění ryzosti duchovní nutností? Když nalezneš své vlastní definice ctností srdce a propojíš je s modely svého chování, uvidíš, že to je klíč, který otevírá pochvu, obklopující tvé frekvence lásky. Neexistuje žádná jiná vibrační identita v tobě, která by byla více **tebou**, než tato pulsace božské lásky, která definuje tvou existenci, coby duchovní bytosti. Smysl je v tom, pozvat tuto vibraci – toto bytí – do své lidské existence. A ono se vynoří jen v případě, je-li harmonie ve tvém poli vědomí (tj. emočním stavu).

Praktikování umění ryzosti je metodou, jak dosáhnout harmonie a přivolat své nejnuitnější jáství, aby se účastnilo tvého lidského úsilí. Také pomáhá jednotlivci vyrovnat se s nastávající fází lidské evoluce, která se týká přímo emočního stavu a jeho souvztažnosti s duchovními impulsy či frekvencemi lásky. Není pravdou, že by se mysl nezúčastnila tohoto vývojového skoku. Mysl je výkonným nástrojem srdce, avšak inteligence lásky převyšší inteligenci mysli v praktické oblasti lidského úsilí.

V lidském světě se láskou obvykle myslí nějaký akt nebo pocit, nikoliv forma vyšší inteligence. Láska, o které mluvím, je nejvyšší inteligencí multivesmíru a také je největším nepochopením lidstva. Lidská duše je kanálem této lásky či inteligence, a Prvotní Zdroj uvolňuje vyšší energetiku frekvencí lásky, aby lidstvu umožnil další evoluční krok směřující do čtvrté dimenze. Tento krok je ulehčen, jestliže jedinec praktikuje umění ryzosti nebo něco jemu podobného. Nová energetika je totiž jako vítr do plachet, je-li přítomna emoční soudržnost. Tento „vítr“ tě urychlí a podpoří na cestě v čase za tvým jiným *jástvím*.

Asi už to bylo řečeno, ale chtěl bych to ještě zdůraznit. Nepraktikuj umění ryzosti pouze pro svůj vlastní duchovní růst. Praktikuj ho především za účelem evoluční expanze celé planety a těch jedinců, jejichž životy se tě dotýkají. Ty jsi projektantem této expanze, tohoto evolučního vývoje, jestliže pracuješ z této perspektivy. Jsi zaměřen na řídicí bod – funkční jádro svého vlastního emočního stavu – pro dobro celé planety a všech jejích obyvatel. Právě tato perspektiva, je „plachtou“, na kterou „vane“ nová energetika Prvotního Zdroje.

Jak jsem řekl dříve, světlo je strukturou lásky. Ve vesmíru vzniká nové světlo, které katalyzuje proměnu světla v dalších světech, včetně naší sluneční soustavy, naší planety a jemných polí, které ji obklopují. Můžeš si tuto novou frekvenci světla představit jako katalyzátor posunu lidské existence, ale vpravdě je katalyzátorem pro zemi, a lidstvo pouze stojí podél cesty, kudy posun probíhá. Země má ve vesmíru specifickou úlohu, ani ne tak v současném čase, ale ve své slavné budoucnosti.

Frekvence lásky, kterou v sobě neseš, splétá šest ctností srdce do vzorců láskyplného chování, které může být projeveno takovým způsobem, že se dotkne země. Uvažuj o tom: můžeš se svým polem vědomí dotknout země tak mocným způsobem, že ulehčíš její evoluční posun – a tím také svůj vlastní.

To je konečným aspektem uvedeného umění ryzosti. Jak se pole tvého vědomí či energetické tělo stává více harmonické a sourodé, frekvence lásky se ve tvém lidském nástroji usazují s větší intenzitou. Což znamená, že vstupuješ do svého vyššího jáství mnohem intenzivněji a zjevněji. S tímto zlepšeným přístupem také máš schopnost projevat frekvence lásky s precizní jemností.

Projevování frekvencí lásky k zemi je nedělitelným aspektem praktikování umění ryzosti, ale nemůže být uvedeno do praxe příliš brzy. Probíhá čištění starých vzorců a energií. To se musí odehrát nejdříve. Pak musí být ovládnuto sebe mistrovství v nové energetice, předtím než člověk může začít projevovat energie s patřičnou precizností a emoční silou. Je to mocná fáze v praktikování a může být přirovnána ke konečné úrovni.

Moc jedince spočívá ve fluidní inteligenci jeho ctností srdce. To, jak jedinec dokáže harmonizovat a řídit svůj emoční stav, je odrazem jeho sebe-mistrovství. Rovnice srdečních ctností jsou propojovacím článkem chování, které jedinci umožňuje pohybovat se s lehkostí myriádami životních podmínek a situací. Ten, kdo rozumí hlubšímu významu ctností srdce a aplikuje jejich rovnice ve svém životě, obohacuje svůj účel na zemi a získává přístup k vyšší a mocnější formě inteligence: božské lásce.

Z mého světa do vašeho,

James

● Odkazy

1) Energetické srdce

Ve všech dimenzích prostoru existuje základní pole vibrací neboli prvotní kvantum. Toto pole je ne-fyzického charakteru, ale informuje pole fyzická. Existuje nezávisle na fyzických strukturách stvoření. Mezi učiteli Lyricusu je známo jako Neodvoditelná Informační Struktura (NIS, *anglicky UIS*).

Pole NIS je sub-quantové a je prvotním schématickým plánem pro živé systémy a anorganickou hmotu. Je to právě NIS, které dává vzniknout kvantovým polím prostupujícím planetami, hvězdami, galaxiemi a celým vesmírem. Je to komunikační pole života, propojující globální a místní, individuální a kolektivní, jedničku a nekonečno. Energetické srdce je nefyzická součást NIS, vstupní portál vedoucí z NIS k intuitivním a inteligenčním centrům nosiče duše neboli lidského nástroje. Jinými slovy je to sub-quantové schéma fyzického srdce.

2) Řád učitelů Lyricus

Původ Řádu Učitelů Lyricus je v Centrální rase Sedmého supervesmíru. V Centrální rase je pod-rasa nazývaná symbolicky WingMakers (Tvůrci Křídel). Ve WingMakers je specifický řád bytostí, které jsou všeobecně známy jako Lyricus. Právě tato skupina je odpovědná za shromažďování a exportování základů poznání nutného pro druhy k jejich vývoji. Tento vývoj směřuje k vědeckému důkazu existence duše a k položení základů vědy multidimenzionální reality, která se poté stane jádrem systému poznání druhu.

Tento výsledek evoluce je universální a ve větším měřítku stejný pro všechny druhy, které jsou založeny na biogenetické matici Centrální rasy známé jako Sedmý archetyp Nosiče duše Individualizovaného vědomí Prvotního zdroje. Právě Lyricus je zodpovědný za péči nad druhy a směřování jejich vývoje k technologické a vědecké zdatnosti. Ta umožňuje druhu jako celku rozlišit a pochopit rozdíl mezi duší a nosičem duše.

3) Lidský nástroj

Lidský nástroj je složen ze tří principů: biologického (fyzické tělo), emočního, mentálního. Tyto tři odlišné složky či systémy inteligence a vnímání dohromady prezentují nosič individualizovaného ducha v okamžiku, kdy je v interakci s fyzickou dimenzí času, prostoru, energie, hmoty. Řečeno pojmy Lyricusu je lidský nástroj nosičem duše. Vědomí duše v něm obsažené aktivuje jeho smyslový systém, aby mohlo dojít k rozšíření vlivu duše do fyzického světa.

4) Prvotní zdroj

Prvotní zdroj je vědomí, které prostupuje všechen čas, prostor, energii, hmotu, formy, záměry; také všechno, co není časem, prostorem, energií, hmotou, formou, záměrem. Toto vědomí sjednocuje všechny stavy bytí do jednoho Bytí. Toto Bytí je Prvotním Zdrojem. Je rostoucím, rozpínajícím se a nepochopitelným vědomím, které organizuje kolektivní zkušenost ze všech stavů bytí do sourodého plánu tvoření; rozpínání a osídlení říší stvoření; zahrnutí stvoření do Zdrojové Reality – domova Prvotního Zdroje.

Český překlad: © 2005 Ondřej Průzračný

Publikováno na: www.lyricus.cz